

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה • תפעול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר "הלימוד היומי בתורת מרן" • ירחון תורני "קובץ בית יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות וכוללים • "ערוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות • שיעורי תורה וכתבים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

לתרומות חייגו:

*8759

www.moreshet-maran.com

מרן מוציא זשקאל

לעילוי נשמת

שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

פרשת כי תשא

כב אדר תשפ"א | גיליון מס' 357

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

אמרותיו

"והמכתב מכתב אלקים חרות על

הלוחות" (לב, טז).

כתב מרן פוסק הדור זצוקללה"ה (ענף

עץ אבות, עמוד קנח ד"ה כל המקבל):

שנינו באבות (פרק ג משנה ו): כל המקבל עליו עול תורה - מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ, שנאמר: "והמכתב מכתב אלקים הוא חרות על הלוחות", על תקרי "חרות" אלא "חירות", שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה. ומעשה היה שהטילו על אנשי טבריה מס כדי לעשות עטרה יקרה למלך, באו תושבי טבריה אצל רבי יהודה הנשיא ודרשו שגם התלמידי חכמים ישתתפו בהוצאות העטרה, אך רבי יהודה הנשיא פסק שלא, אמרו לו אנשי העיר: אם כן נברח מן העיר. אמר להם: בבקשה, תברחו.

ברחו חצי מתושבי העיר, והנה הודיעו השלטונות שתושבי טבריה הנותרים ישלמו רק חצי מהוצאות דמי העטרה, באו שארית תושבי העיר אל רבי יהודה הנשיא ואמרו לו: "אם התלמידי חכמים לא ישתתפו עמנו בהוצאות דמי העטרה, גם אנו נברח מן העיר, השיב להם רבי יהודה: "בבקשה, תברחו!"

ברחו כל תושבי העיר חוץ מתלמידי החכמים שנשאר שם, והנה הודיעו להם כי המלך מחל על כל דמי העטרה ופטר אותם, וכששבו אנשי טבריה, אמר להם רבי יהודה: "הנה נוכחתם לדעת שאין פורענות באה לעולם אלא בשביל עמי הארץ!"

(משוש תבל-שמות, עמוד שו).

משלחן הראשון לציון

אמידת ברכות השחר בחצות, כאשר נשארים ערים כל הלילה / החושש שישכח לברך ברכה אחרונה על שתיה כשזותה כמה פעמים / בן א"י שנמצא בחו"ל ביו"ט, אם יכול להתקלח במים חמים שהוחמו ע"י בוילר [מתוך קובץ בית יוסף - גליון לה מדור שו"ת הראש"ל]

שלום וברכה לארגון היקר והנעלה מזכה הרבים ומפיץ תורתו של מרן זצ"ל "להבין ולהשכיל"! האם באפשרותכם להעביר את השאלות האלה לראש"ל שליט"א ולעדכן אותי כשיהיה תשובה? תזכו למצוות ותודה רבה!

לכבוד כבוד רום מעלתו הראשון לציון הרב יצחק יוסף שליט"א ממשיך דרכו של מרן זצ"ל, ירבו ימיו ושנותיו בטוב ובנעימים. אחד"ש, ברצוני לקבל תשובות והבהרות בבקשה בנושאים הבאים:

שאלה:

א. ידוע דעת המקובלים (רש"י, ובא"ח) לומר ברכות השחר בחצות כשנשארים ערים כל הלילה. לא שמדברי מרן זצ"ל בחזו"ע סוכות (עמ' תלה) וביו"ט (עמ' שיב) מבואר בפשטות לומר גם ברכות השחר אחרי עמוד השחר כמו בברכות התורה. האם יש עדיפות לעשות ככה ולא כדעת המקובלים?

תשובה:

לנהוג כמו שמרן זיע"א נהג, שמעולם לא בידך ברכות השחר קודם שהלך לישון בשעה שחיים ושלש בלילה, אלא בקומו בוקר סמוך ממש לשחרית.

שאלה:

ב. מה שחידש מרן זצ"ל בשו"ת יחו"ד חלק ו ס' יא (בסוף התשובה) בשם הספר "מאורי אור" שמי שלא רוצה לאכול הכל בבת אחת, ומצד שני מפחד לשכוח ברכה אחרונה על מה שאוכל עכשיו, יכול

תשובה:

אמבטיא פרטית ולא ציבורית שרי בכה"ג.

בתודה רבה מראש,

יעקב נתנאל ז'ורנו,

כולל פניני דוד, בית וגן, ירושלים

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

כל ספרי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

לרכישה באתר "מורשת מרן שופס"

shops.moreshet-maran.com

מסלול ללא הארץ
ע"ה הבית!

להורדה סרקו את הברקוד

אתר "מורשת מרן" עכשיו באפליקציה!

הלכות חודש ניסן

(מתוך חזו"ע פסח)

א. שואלין בהלכות פסח קודם לפסח שלשים יום, (מפורים ואילך). אולם אין זה חיוב גמור, ומותר לכל תלמיד חכם להמשיך בלימודו במקום שלבו חפץ, ואין דין זה אלא להחשב "שואל כענין".

ב. בכל חודש ניסן אין נופלים על פניהם, ואין אומרים וידוי ותחנונים. מפני שכל החודש הוא ימי שמחה לישראל, בתקופות העבר ההוה והעתיד, כי באחד בניסן הוקם המשכן, ושנים עשר נשיאי שבטי ישראל הקריבו את קרבנם לחנוכת המזבח במשך שנים עשר יום, נשיא אחד ליום, וכל אחד מהנשיאים היה עושה יום טוב ביום הקריבו לחנוכת המזבח, ולמחרת שהוא יום י"ג בניסן היה יום אסרו חג שלהם. ויום י"ד בניסן הוא ערב פסח. ולאחר מכן שבעת ימי הפסח, ימים טובים ומקראי קודש. ויום כ"ב בניסן הוא אסרו חג של הפסח. ובנין בית המקדש השלישי, שיבנה במהרה בימינו, יהיה ביום טוב של פסח, כי בניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאל, וחנוכת בית המקדש שתהיה נמשכת שבעת ימים תקיים לאחר הפסח, כי אין מערבים שמחה בשמחה. נמצא שכל ימי חודש ניסן מקודשים לימי שמחה וששון לישראל. לכן אין ראוי לומר וידוי ותחנונים ונפלת אפים בימים אלו.

ג. מנהג טוב הוא לקרות בכל יום החל מראש חודש ניסן פרשת הנשיא של אותו יום, וביום י"ג ניסן קוראים מתחלת פרשת בהעלותך עד "כן עשה את המנורה". ויש נוהגים לקרות פסוקים אלו מתוך ספר תורה, אבל מנהגינו לקרותם מתוך החומש.

ספר תורה שהאדימו אותיותיו

[מתוך קובץ בית יוסף, גליון לד-שבט תשע"ז, סימן שי"א].

יט בטבת תש"ל

לכבוד הרה"ג ר' יוסף פרץ שליט"א הרב המקומי "מגדים" והסביבה.

שלום וברכה.

קבלתי מכתבו מיום ד' טבת דנא, ובדבר ס"ת שהאדימו אותיותיו, שהחת"ס מתיר כשנעשה הדבר מחמת יושן הכתב וקדמותו, ובקול יעקב סי' רע"א הביא ממלא"ש להחמיר בזה, ושכ"ד ערוה"ש, ולכן נראה לכבודו לפסול הס"ת, שכל הפוסקים פוסלים חוץ מהחת"ס. עכת"ד. אולם באמת שהעיקר כדברי החת"ס שדבריו מיוסדים על אדני פז בטוב טעם ודעת, שלא נמסרה הל"מ אלא שיכתוב מתחלה בדיו שחור, וכל שעשה כן אפי' נשתנו האותיות לאדמומית אין לנו לפסול מדעתינו. וכן מצאתי בשו"ת נחלת בנימין (חאו"ח סי' כב) שמביא ד' החת"ס ומקלסו. וכן המשנה ברורה סי' לב הביא דברי החת"ס להלכה. וכ"פ מדעתו הגאון ר' חיים רפפורט בשו"ת מים חיים (חאו"ח סי' א), כוונתו וכטעמיה דהחת"ס הנ"ל. ע"ש. (וקושיית כב' לכ"מ, כאשר עיני המעיין תחזינה מישרים). ומכ"ש בקריאת ס"ת שאינה אלא מדרבנן שיש לסמוך בודאי על הגאונים הנ"ל. ובצירוף לסניף דעת הרמב"ם בתשובה שמכיון שאינו מברך על ס"ת עצמו אין לחוש לברכה לבטלה, והובא בכ"מ (פ"י מה' ס"ת ה"א). וכן הגאון מליסא צירף בדרך החיים סברת הרמב"ם בזה. וע' יביע אומר ח"ד סי' ו סוף אות ד. וכן מצאתי בשו"ת לבושי מרדכי מה"ת לחי"ד סי' קכ שהכשיר הס"ת לקרות בו בצבור כשנשתנו האותיות לאדמומית. ע"ש. ויש להאריך בזה. אבל הפנאי אינו מסכים עמדי לרוב טרדות הצבור והיחיד. והנלע"ד כתבתי.

בכבוד רב

עובדיה יוסף

עובדות מהנהגותיו והליכותיו
של מרן רבינו זצוקללה"ה

הנהגותיו

אני חייב את החיים שלי למרן!

באחד מבתי הכנסת שהיה מרן רבינו הגדול זצוקללה"ה דורש בנושא הלכתי קבוע תמידין כסדרן, והנה באחת מן הפעמים עבר מרן מנושא השיעור הקבוע, והחל לדבר בהרחבה במעלת השבת ושמירתה, ויהי הדבר לפלא.

כעבור כמה שנים, ניגש בחור אחד למרן זיע"א והניח לפניו הזמנה לחתונה, ואמר: "כבוד הרב, זו ההזמנה לחתונה שלי, וב"ה אני מתחתן ומקים בית כיהודי כשר, ואני חייב את החיים שלי לכבוד הרב!".

מרן זיע"א שלא הכיר את אותו בחור, נתפלא ואמר: "מי אתה בני?".

השיב בחור ואמר: "כבוד הרב, לפני כמה שנים לא הייתי שומר שבת, ובמקרה נקלעתי לשיעור שהרב מסר ברבים, ובדיוק הרב דיבר על ענין השבת ושמירתה, והרגשתי שדברי רבינו מכוונים ממש אלי, ונכנסו דבריו בליבי, עד שקיבלתי על עצמי לשמור שבת מכאן ואילך, וכעת ב"ה אני זוכה להקים בית נאמן בישראל".

(משוש תבל).

